

тѣ самодивски градини, направи нечувано зло.

Усмирила се за малко самодивата и седнала на близката скала да се отмори. Въ това време буйниятъ вѣтръ донесълъ откъмъ Шаръ-планина силния гласъ на непознатъ гидия:

— Чуй ме, моме, пиринска самодиво! Ти проклинашъ и се заканвашъ на Крали Марка отъ Шаръ-планина. Облогъ сторихъ, моме самодиво, да стигна Пиринъ. Пакостъ ли съмъ сторилъ въ твоитѣ градини?

Като чула това, самодивата се стъписала предъ юнашкия подвигъ на Крали Мар-

ка и отпущнала ржцетѣ си. Поплакала още малко безъ да отговори на юнака, върнала се и завинаги се скрила въ тъмнитѣ усой.

Оттогава настѣпилъ въ Пиринъ новъ животъ. На воля и свобода овчаритѣ берѣли отъ цвѣтята на Пиринъ и бродили свободно изъ полянитѣ и джбравитѣ.

И сега, когато вѣтрътъ повѣе и гората зашуми, усойтѣ все разправятъ легендата за Шаръ-планина и нейния славенъ юнакъ Крали Марко. Разправятъ за мома-самодива и за нахвърлянитѣ самотни камъни изъ равнитѣ поляни.

ГЕОРГИ КАРАИВАНОВЪ

БЪЛГАРСКО ОРЛЕ

Дете на Вардаръ и Марица,
дете на родното поле —
растни подъ Божия дѣсница,
бжди възторжено орле!

И чакъ отъ Охридъ до Каварна,
отъ Шаръ до Черното море —
пази земята лжечарна,
пази я ти отъ врагове!

И надарено съ духъ и сила —
дългътъ, когато те зове,
бжди на своя родъ закрила —
ти, смѣло българско орле!

НЕНЧО САВОВЪ

